Dosar nr.2-14737/2024 (2-24126011-12-2-06112024-1)

HOTĂRÂRE
în numele Legii

21 aprilie 2026 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța de judecată, în componența:

Preşedinte ședință, judecător Tatiana Sîrcu
Grefieri: Aida Badurchina,
Mădălina Ungureanu

Cu participarea: reprezentantului reclamantului **********, avocatul Guțu Valentin, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.2166905 din 21 mai 2024; reprezentantului pîrîtului ***** *****, avocata Frecauțan Marina, împuternicită în baza mandatului seria MA nr.2144332 din 11 decembrie 2024,

În lipsa: reclamantului **********; pîrîtului ***** *****, procedura de citare legală fiind respectată,

Examinînd în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Guțu Valentin, în interesele reclamantului ********** împotriva lui ***** ***** privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, a salariului ratat, compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Poziția și solicitările reclamantului

1. La data de 04 noiembrie 2024, avocatul Guțu Valentin, acționând în numele și în interesele lui **********, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 2166905 din 21 mai 2024, a sesizat Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu cerere de chemare în judecată formulată către ***** ***** privind încasarea prejudiciului și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a menționat că, în fapt, la data de 01 februarie 2024, ***** *****, fiind la volanul autocamionului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, se deplasa spre Vama Leușeni pentru a trece vama și a pleca în *****. În vamă era rând și atunci ***** ***** a hotărât să treacă vama în afara rândului, pentru ce el a ocolit rândul de camioane ce staționau pe traseu, a întrat cu autocamionul pe teritoriul postului vamal și a stopat înaintea altui camion condus de ********** care staționa și el în rând pentru a trece vama. ********** i-a făcut observație lui ***** ***** din motiv că ultimul încearcă să treacă vama fără rând.

3. Relevă că, între ei a apărut un conflict în urma căruia ***** ***** pe teritoriul postului vamal Leușeni l-a agresat fizic pe ********** lovindu-l cu capul în față în urma căreia i-a stricat ochelarii, i-a traumat nasul și primii dinți de sus îmbrăcați cu

material alb și i-a dezbătut proteza de jos.

4. Afirmă că, în legătură cu acest incident **********, s-a adresat cu o cerere la poliție și a primit îndreptare la medicul-legist. În urma examinării lui de către medicul legist a fost întocmit Raportul de constatare nr. 202422P0032 din 05 februarie 2024, în care s-a menționat că, la ********** s-a constatat fractura liniară a osului nazal pe dreapta cu deplasare nepronunțată a fragmentului, luxație a dinților - primii de sus, cauzate în urma acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate în solicitare. Leziunile menționate generează dereglarea sănătății de la 6 la 21 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.
5. În legătură cu cele expuse mai sus, la 26 februarie 2024 de către Inspectoratul de Poliție Hâncești, în privința lui ***** ***** au fost emise două decizii de sancționare contravențională a ultimului în baza art. 78 alin.(2) *Cod Contravențional,* cu amendă în mărime de 30 u.c., ceea ce constituie 1 500 lei și în baza art. 354 alin.(l) *Cod Contravențional,* cu amendă în mărime de 10 u.c., ceea ce constituie 500 lei.
6. Menționează că, amenzile aplicate lui ***** ***** au fost de ultimul achitate la 28 februarie 2024 în mărime de 50%.
7. Mai indică că, în urma leziunilor corporale pricinuite de ***** *****, reclamantul ********** pe o perioadă de 21 zile a fost în imposibilitate de a munci, ratând un salariu pentru această perioadă în mărime de 39 777,86 lei, de asemenea i-au fost deteriorați ochelarii pe care el i-a confecționat la 23 ianuarie 2023, achitând pentru ei suma de 4 800 lei, a fost nevoit să primească un tratament cu medicamente pentru care a achitat suma totală de 1 671,3 lei.
8. În afară de aceasta, lui ********** i-a mai fost pricinuit și un prejudiciu moral, care s-a manifestat prin retrăiri psihice, deoarece nu putea ieși din casă din cauza leziunilor corporale de pe față, nu putea să muncească. Ultimul consideră că prejudiciul moral poate fi reparat în echivalent bănesc egal cu suma de 20 000 lei, care urmează a fi încasată în beneficiul său de la pârât.
9. La 21 mai 2024, ********** a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Guțu Valentin pentru a-i apăra interesele sale. Tot în aceiași zi, avocatul a expediat prin intermediul oficiului poștal o interpelare la Inspectoratul de Poliție Hîncești solicitând copia dosarului contravențional întocmit pe numele lui ***** *****.
10. După primirea copiei dosarului contravențional, la data de 07 iunie 2024, ********** prin intermediul reprezentantului său a expediat în adresa pârâtului ***** ***** o cerere prealabilă prin care a solicitat despăgubiri, acordându-i ultimului un termen de 7 zile pentru recuperarea prejudiciului. ***** ***** a fost preîntâmpinat că în caz de refuz de a repara benevol prejudiciul cauzat în termenul stabilit, ********** va înainta o acțiune în instanța de judecată competentă pentru repararea silită a prejudiciului. Termenul acordat pârâtului ***** ***** pentru repararea prejudiciului a expirat, dar ultimul nu a întreprins careva acțiuni în vederea soluționării amiabile a acestui litigiu, fapt care l-a determinat pe reclamant să se adreseze împotriva pârâtului ***** ***** cu prezenta cerere de chemare în judecată.
11. Afirmă că, pentru apărarea drepturilor sale reclamantul a fost nevoit să încheie un

contract de asistență juridică achitând avocatului un avans în mărime de 5 000 lei. Pentru servicii poștale reclamantul a achitat suma de 37 lei.

12. În drept, reclamantul își întemeiază acțiunea pe prevederile art. 1998, 2025, 2028, 2029, 2034, 2036-2037 din *Cod Civil*; art. 5, 7, 38, 56, 60, 90, 94, 96,166- 167 din *Cod de Procedură Civilă.*

13. Reclamantul solicită a încasa din contul lui ***** ***** în beneficiul lui **********: suma de 4 800 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat în urma deteriorării ochelarilor; suma de 39 777,86 lei pentru salariul ratat pe o perioadă de 21 zile cât a fost în imposibilitate de a munci din cauza leziunilor corporale cauzate de pârât; suma de 1 671,3 lei cu titlu de cheltuieli pentru medicamentele procurate de ultimul pentru tratament; suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral; suma 37 lei cu titlu de cheltuieli poștale; cheltuielile de asistență juridică care vor fi prezentate pe parcurs.

Argumentele din referința pârâtului

14. Prin referința înaintată, pârâtul ***** ***** a indicat că nu recunoaște acțiunea, o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă integral din considerentele ce succed.

15. Întru fundamentarea poziției de apărare privind respingerea integrală a pretențiilor reclamantului față de pârâtul ***** *****, invocă că în corespundere cu art. 118 *Cod de procedură civilă,* fiecare parte trebuie să dovedească prin probe pertinente și concludente pretențiile pe care le invocă.

16. La caz, menționează că partea reclamantă nu a probat prin probe/înscrisuri că a suportat efectiv prejudiciul material pe care-l invocă. Accentuează că, pretinsul cost al ochelarilor în mărime de 4 800 lei nu este probat prin careva bon de casă eliberat de vreun centru de reparații sau magazin specializat în vânzarea ochelarilor.

17. Menționează că, reclamantul a prezentat o copie ilizibilă a unei fotografii din care nu se confirmă că reclamantul a achitat efectiv suma respectivă de 4 800 lei pentru procurarea sau repararea ochelarilor. Prin urmare, pretenția respectivă este neprobată și necesită a fi respinsă.

18. Cu referire la pretinsul prejudiciul suportat pentru procurarea medicamentelor precizează că, reclamantul a anexat copia interpelării avocatului adresată unei farmacii privind costul produselor medicamentoase indicate în prescripția medicului, precum și un înscris olograf referitor la costul medicamentelor. În această ordine de idei, precizează că achiziția medicamentelor poate fi probată doar printr-un bon fiscal eliberat de o farmacie la momentul procurării lor, ceea ce la caz nu se atestă. Așadar, reclamantul doar a făcut dovada cât costă aceste medicamente în farmacie, dar nu și dovada că acestea au fost procurate și efectiv ar fi suportat cheltuieli în mărime de 1 671,30 lei. Prin urmare, pretenția respectivă este lipsită de suport probatoriu și poartă un caracter superficial fapt pentru care consideră că necesită a fi respinsă integral.

19. Referitor la pretinsul salariu ratat, menționează că, în conformitate cu *Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale*, nr. 289/2004 și Regulamentului *cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă*, aprobat

prin Hotărârea Guvernului nr. 108/2005 persoanele fizice asigurate cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova și șomerii cu drept de indemnizație de șomaj au dreptul la indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă.

20. Invocă că, indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, acordate din mijloacele angajatorului, se stabilesc, se calculează și se plătesc de angajator pentru primele cinci zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă, însă nu mai mult de 15 zile cumulative pentru fiecare angajat pe parcursul unui an calendaristic, în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă. Indemnizațiile, acordate din mijloacele angajatorului, se stabilesc de către angajator/angajatori în temeiul certificatului medical pe suport de hârtie, în original sau copie. Stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă acordate din contul bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către Casa Națională de Asigurări Sociale în temeiul informației din certificatul medical.

21. Așadar, reclamantul ********** în calitate de persoană fizică cu domiciliu în Republica Moldova a avut dreptul la plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă pentru zilele nelucrate în mărimea și modul stabilit de actele normative sus-indicate.

22. Respectiv, în situația în care reclamantul a beneficiat de indemnizație de incapacitate temporară de muncă, acesta nu poate pretinde suplimentar și plata salariului ratat pentru perioada respectivă, deoarece conform pct.35 din capitolul IV al Hotărârii Guvernului nr. 108/2005, „pentru perioada concediului medical ce se suprapune cu perioada de desfășurare a activității de muncă se plătește salariul și nu indemnizația”.

23. Adițional, subliniază că, potrivit Ordinului Ministerului Sănătății din România cu nr. 15/2018/1.311/2017 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, „persoanele asigurate aflate în incapacitate temporară de muncă beneficiază de indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în condițiile și modul prevăzut de acest act normativ.”

24. În circumstanțele expuse, consideră că pretenția reclamantului privind încasarea salariului ratat în mărime de 39 777,86 lei pentru perioada incapacității temporare de muncă nu are la bază suport legal și necesită a fi respinsă integral, deoarece acesta este beneficiar de indemnizație de incapacitate temporară de muncă în concordanță cu normele legale menționate mai sus, iar încasarea suplimentară a salariului ratat pentru aceiași perioadă constituie o îmbogățire fără justă cauză.

25. Referitor la încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, menționează că, în corespundere cu art.2026 alin.(l) *Cod civil*, „prejudiciul cauzat din intenția persoanei vătămate nu se repară. (2) Dacă culpa gravă a persoanei vătămate a contribuit la producerea prejudiciului sau la agravarea lui, despăgubirea se reduce potrivit gradului de vinovăție a persoanei vătămate.”

26. La caz, potrivit materialelor din dosarul contravențional atașat la materialele cauzei de partea reclamantă, conform procesului-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, conform declarației scrise de pârâtul *****

*****, se atestă că conflictul dintre ********** și ***** ***** a fost initiat și provocat anume de către **********, care (***** *****) indică că: „...de camionul condus de el (***** *****) s-a apropiat o persoană necunoscută de gen masculin (**********) care l-a insultat pentru faptul că a trecut cu camionul fără a respecta rândul și care a încercat să-l lovească cu cotul în față... ”.

27. Prin urmare, partea reclamantă în calitate de parte vătămată care a provocat acel conflict din propria culpă a contribuit la producerea situației de conflict soldate cu prejudicierea sa. Astfel, reclamantul în calitate de inițiator al conflictului nu poate pretinde încasarea cărora prejudicii morale, ori acesta era/urma să fie conștient că ar putea suferi în urma conflictului care l-a provocat el însuși.

28. Respectiv, este amoral și contrar logicii legale să pretinzi un prejudiciu moral din cauza unui conflict pe care tu însuți l-ai provocat.

29. Adițional, în virtutea art.2036 alin.4 *Cod civil,* faptul că în privința pârâtului***** au fost întocmite 2 procese-verbale cu privire la contravenție pentru faptele comise în raport cu ********** și sancționat contravențional cu amendă, reprezintă o constatare a încălcării drepturilor reclamantului ceea ce oferă în condițiile legii o satisfacție morală echitabilă a părții reclamante, fără a mai exista necesitatea de a încasa careva prejudicii morale sub formă bănească de la pârât.

30. Astfel, pârâtul solicită respingerea integrală a acțiunii și încasarea din contul lui ********** în beneficiul lui ***** ***** a cheltuielilor de judecată suportate pentru asistența juridică și alte cheltuieli ocazionate de judecarea prezentei cauze.

Explicațiile părților

31. În cadrul ședinței de judecată, **reprezentantul reclamantului ********,** avocatul Guțu Valentin, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.2166905 din 21 mai 2024, a susținut cererea de chemare în judecată concretizată și a solicitat admiterea integrală a acțiunii conform temeiurilor de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată. Totodată, a solicita încasare cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

32. **Reprezentantul pârâtului ***** *****, avocata Frecauțan Marina,** împuternicită în baza mandatului seria MA nr.2144332 din 11 decembrie 2024, în cadrul ședinței de judecată a susținut obiecțiile sale menționate în referință, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

33. **Reclamantul ********** și pârâtul ***** *****,** fiind citați legal despre locul, data și ora examinării cauzei, nu s-au prezentat, însă au fost reprezentați de către avocați, fapt pentru care instanța, în temeiul art. 205 și 206 din *Codul de procedură civilă*, a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantului ********** și pârâtului ***** *****.

Aprecierea instanței:

34. Audiind participanții la proces, studiind cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată

consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată, din considerentele ce urmează.

35. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) *Cod de Procedură Civilă*, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin.(1) *Cod de Procedură Civilă*, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

36. Potrivit art. 6 *Cod de Procedură Civilă*, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

37. Conform art. 117 alin. (1) *Cod de Procedură Civilă*, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe pentru justa soluționare a pricinii.

38. Conform dispozițiilor art. 118 *Cod de procedură Civilă*, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

39. Conform art. 121 *Cod de Procedură Civilă*, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

40. Potrivit dispozițiilor art. 123 alin. (6) *Cod de Procedură Civilă*, faptele invocate de una din parți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

41. În conformitate cu art. 130 *Cod de procedură Civilă*, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii.

42. Potrivit dispoziției art. 239 *Cod de procedură Civilă*, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

43. Potrivit prevederilor art. 240 alin.(1) *Cod de procedură Civilă*, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța

judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art.241 alin.(1) *Cod de procedură Civilă*.

44. Potrivit art. 9 alin. (2) lit. f) *Cod civil* drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

45. Conform art. 45 alin. (1) *Cod contravențional*, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție.

46. În ședința de judecată s-a stabilit că, la data de 26 februarie 2024 au fost emise Deciziile asupra cauzei contravenționale *(f.d.6 verso - 7)* în baza plângerii cet. ********** *(f.d.7 verso)* pe faptul că la data de 03 februarie 2024, ***** ***** l-a agresat fizic pe **********, cauzându-i vătămare ușoară și l-a acostat jignitor în loc public, astfel încălcând ordinea publică.

47. Potrivit Deciziilor asupra cauzei contravenționale nr. DAC01 089167, nr. DAC01 089168 din 26 februarie 2024, ***** ***** a fost sancționat conform art. 78 alin.(2) *Cod Contravențional* cu amendă în mărime de 30 u.c., ceea ce constituie 1 500 lei și în baza art. 354 alin.(l) *Cod Contravențional* cu amendă în mărime de 10 u.c., ceea ce constituie 500 lei.

48. Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, ********** prin intermediul reprezentantului său, a transmis prin poștă la data de 07 iunie 2024 o cerere prealabilă de recuperare a prejudiciului cauzat prin contravenții, însă termenul acordat pentru repararea prejudiciului a expirat, dar pârâtul ***** ***** nu a întreprins careva acțiuni în vederea soluționării amiabile a acestui litigiu, fapt care l-a determinat pe reclamant să se adreseze cu prezenta cerere de chemare în judecată *(f.d.16).*

49. Instanța de judecată reiterează că, la baza pretențiilor reclamantului privind recuperarea prejudiciului material şi moral, se află Deciziile asupra cauzei contravenționale nr. DAC01 089167, nr. DAC01 089168 din 26 februarie 2024, prin care ***** ***** a fost sancționat conform art. art. 78 alin.(2) și art. 354 alin.(l) *Cod Contravențional.*

50. Conform prevederilor art. 1998, alin. (1) –(2) din *Codul civil*, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

51. Instanța de judecată reține că, unul dintre principiile fundamentale ale răspunderii juridice este acela că fiecare este răspunzător pentru propriile sale fapte. Totodată, Codul civil se bazează pe principiul general al repunerii victimei în situația în care era înainte de săvârșirea faptei prejudiciabile (repararea în natură a prejudiciului). Astfel despăgubirile au ca scop restabilirea „status quo ante”.

52. Pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil. Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea

răspunderii delictuale. Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă, prejudiciu şi vinovăţia. Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei.

53. Instanța remarcă că, preocuparea de a determina în sarcina destinatarilor legii o atitudine corectă şi un comportament responsabil, a impus în sistemul de drept civil necesitatea stabilirii conceptului de vinovăţie ca element al răspunderii civile. Culpabilitatea conduitei personale a autorului faptei ilicite cauzatoare de prejudiciu reprezintă o condiţie esenţială a angajării răspunderii civile, deoarece după cum în mod constant a fost statuat atât în doctrina juridică, cât şi în jurisprudenţă, nu poate exista răspundere civilă acolo unde nu există vinovăţie.

54. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

55. Astfel, existența unui proces-verbal prin care pârâtul a fost atras la răspundere contravențională în legătură cu acțiunile întreprinse în privința reclamantului, constituie temei pentru repararea prejudiciului suportat în urma evenimentului descris supra.

56. Din analiza înscrisurilor administrate în ședința de judecată, precum și a circumstanțelor constatate în cauză, rezultă că ***** ***** i-a cauzat prejudicii materiale în sumă totală de 6 471 (șase mii patru sute șaptezeci și una) lei 30 bani, fapt ce se confirmă prin certificatul eliberat de farmacistul Gribincea Profira privind costul produselor medicamentoase indicate în prescripția medicului în sumă totală de 1 671,3 lei *(f.d. 18)* și poza cu pretinsul cost al ochelarilor confecționați la 23 ianuarie 2023, în mărime de 4 800 lei *(f.d. 19).*

57. Instanța de judecată respinge argumentul reprezentantului pîrîtului potrivit căruia reclamantul ********** nu s-ar fi adresat la consultația medicală în baza căreia a fost eliberată prescripția medicală. În acest sens, instanța reține că simplul fapt că reclamantul nu se află la evidența medicului de familie *****, nu constituie o probă suficientă pentru a concluziona că acesta nu a beneficiat de consultația medicală sau că prescripția prezentată la dosar ar fi neautentică ori eliberată fără examinarea pacientului. Totodată, din răspunsul remis de medicul ***** la data de 26 februarie 2026 rezultă că, reclamantul se află la evidența medicului ***** din satul *****, însă această împrejurare nu exclude posibilitatea adresării reclamantului către alți medici sau instituții medicale și nici nu infirmă faptul consultării acestuia la data respectivă.

58. Totodată instanța critic apreciază obiecțiile pîrîtului referitoare la caracterul nedovedit al cheltuielilor pentru achiziționarea medicamentelor, deoarece prejudiciul se bazează pe copia interpelării avocatului adresată unei farmacii privind costul produselor medicamentoase indicate în prescripția medicului, precum și un înscris olograf referitor la costul medicamentelor. Instanța reține că, din coroborarea prescripției medicale, a certificatului eliberat de farmacie privind costul produselor medicamentoase prescrise și a circumstanțelor stabilite în cauză referitoare la leziunile

suferite de reclamant, rezultă cu suficientă certitudine necesitatea tratamentului medicamentos și cuantumul cheltuielilor aferente, iar lipsa unui bon fiscal eliberat de o farmacie, nu conduce automat la concluzia inexistenței prejudiciului.

59. De asemenea, instanța nu poate aprecia obiectiv poziția reprezentantului pîrîtului potrivit cărora, simpla prezentare a unei fotografii a ochelarilor ar suficientă pentru a demonstra inexistența prejudiciului pretins. Instanța reține că, în materia răspunderii delictuale, prejudiciul poate fi dovedit prin orice mijloc de probă admis de lege, urmând ca valoarea probantă a acestora să fie apreciată în cumul cu întregul material probator, iar simpla lipsă a bonului de casă eliberat de vreun centru de reparații sau magazin specializat în vânzarea ochelarilor, nu conduce din oficiu la respingerea pretenției.

60. Referitor la pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, instanța de judecată relevă următoarele.

61. Potrivit art. 2036 alin. (1)-(2), (4) *Cod civil*, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fătă plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar când aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoarea nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

62. Conform art. 2037 alin. (1)-(3) din *Codul civil*, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, de pe o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

63. Instanța de judecată ține să menționeze că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. De asemenea, prejudiciul moral se referă la o lezare adusă drepturilor extrapatrimoniale, neeconomice ale persoanei, provenind din atingerea adusă acelor valori sau atribuite individului care îi definesc personalitatea.

64. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

65. Potrivit art. 2036 alin. (2) din *Codul civil*, repararea prejudiciului nepatrimonial poate avea loc numai dacă victima a suferit un prejudiciu semnificativ care afectează valori nepatrimoniale cum ar fi sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea, demnitatea ori viața privată. Întrucât reclamantul nu a demonstrat în ce măsură valorile sale personale au fost afectate și nici consecințele concrete ale prejudiciului asupra vieții sale sociale, instanța nu dispune de suficiente elemente pentru a realiza o evaluare justă și completă a daunelor morale solicitate.

66. În temeiul art. 2036 alin. (2) din *Codul civil*, în lipsa probelor privind prejudiciul moral semnificativ și impactul real al acestuia asupra drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului, instanța va admite parțial cerința reclamantului privind repararea prejudiciului moral.

67. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră că urmează a fi recuperat prejudiciul moral cauzat reclamantului în cuantum de 10 000 lei care va fi rezonabil pentru restabilirea echității sociale lezate de către ***** *****.

68. Instanța de judecată ține să menționeze că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Or, dacă gravitatea prejudiciului moral este mare, și despăgubirea ce trebuie acordată trebuie să fie una substanțială. Despăgubirea trebuie să fie una justă, rațională, echitabilă, adică în așa fel stabilită încât să asigure efectiv o compensație suficientă, dar nu exagerată, a prejudiciului moral suferit. Prejudiciul moral, spre deosebire de cel material, nu poate fi evaluat în mod obiectiv, deoarece nu se referă la o pierdere economică concretă, ci la suferințe de ordin psihic, afectiv sau fizic, la afectarea reputației, onoarei sau demnității persoanei. Prin urmare, evaluarea și cuantificarea despăgubirilor morale implică întotdeauna un grad important de apreciere subiectivă, în care echitatea joacă un rol esențial.

69. Instanța apreciază că, deși existența unui prejudiciu moral este dovedită în cauză, cuantumul solicitat de reclamant este disproporționat în raport cu intensitatea și durata suferinței efective dovedite, precum și cu circumstanțele concrete ale cauzei.

70. Deși reclamantul a solicitat acordarea sumei de 20 000 de lei cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit, instanța apreciază că suma de 10 000 de lei reprezintă o reparație echitabilă și rezonabilă, raportat la circumstanțele concrete ale cauzei. În evaluarea despăgubirii s-au avut în vedere: natura și intensitatea suferințelor morale invocate; impactul limitat în timp și în amploare asupra vieții reclamantului; lipsa unor dovezi concludente privind o afectare severă a echilibrului emoțional sau psihologic; caracterul nepatrimonial al prejudiciului, imposibil de cuantificat obiectiv. Reclamantul nu a dovedit că suferința sa ar fi fost atât de profundă sau de durată încât să justifice acordarea unei sume de 20 000 de lei. De altfel, jurisprudența constantă arată că despăgubirile morale, în cazuri similare, se situează într-un plafon rezonabil, de ordinul câtorva mii de lei, în lipsa unor elemente deosebit de grave.

71. Prin urmare, în aplicarea criteriului echității, instanța stabilește cuantumul despăgubirilor morale la suma de 10 000 lei, apreciind că această sumă este

proporțională, rezonabilă și suficientă pentru a repara prejudiciul moral suferit, fără a conduce la o îmbogățire nejustificată a reclamantului.

72. Potrivit jurisprudenței *Curții Europene* (cauza Tolstoy Miloslavsky vs. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord) Curtea a reiterat că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

73. Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea salariului ratat în mărime de 39 777,86 lei pentru perioada incapacității temporare de muncă.

74. Din adeverință eliberată de SC „DELTRANS GRUP & RO" SRL, se stabilește că, ********** este angajat pe o perioadă nedeterminată începând cu data de 25 iulie 2023, în funcție de șofer, a fost în incapacitate de muncă începând cu 05 februarie 2024 până la 05 martie 2024, după care și-a reluat activitatea, revenind la desfășurarea activității.

75. În conformitate cu *Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale*, nr. 289/2004 și Regulamentului *cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă*, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108/2005 persoanele fizice asigurate cu domiciliul sau reședința în Republica Moldova și șomerii cu drept de indemnizație de șomaj au dreptul la indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă.

76. Astfel, îndemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente nelegate de muncă, acordate din mijloacele angajatorului, se stabilesc, se calculează și se plătesc de angajator pentru primele cinci zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă, însă nu mai mult de 15 zile cumulative pentru fiecare angajat pe parcursul unui an calendaristic, în cazul mai multor perioade de incapacitate temporară de muncă. Indemnizațiile, acordate din mijloacele angajatorului, se stabilesc de către angajator/angajatori în temeiul certificatului medical pe suport de hârtie, în original sau copie. Stabilirea, calcularea și plata indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă acordate din contul bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către Casa Națională de Asigurări Sociale în temeiul informației din certificatul medical.

77. Așadar, reclamantul ********** în calitate de persoană fizică cu domiciliu în Republica Moldova, precum și în România, potrivit adeverinței, a avut dreptul la plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă pentru zilele nelucrate în mărimea și modul stabilit de actele normative sus-indicate.

78. Respectiv, în situația în care reclamantul a beneficiat de indemnizație de incapacitate temporară de muncă, acesta nu poate pretinde suplimentar și plata salariului ratat pentru perioada respectivă, deoarece conform pct.35 din capitolul IV al Hotărârii Guvernului nr. 108/2005, „pentru perioada concediului medical ce se suprapune cu perioada de desfășurare a activității de muncă se plătește salariul și nu indemnizația".

79. Adițional, subliniază că, potrivit Ordinului Ministerului Sănătății din România cu nr. 15/2018/1.311/2017 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței

de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, „persoanele asigurate aflate în incapacitate temporară de muncă beneficiază de indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă în condițiile și modul prevăzut de acest act normativ.”

80. În circumstanțele expuse, consideră că pretenția reclamantului privind încasarea salariului ratat în mărime de 39 777,86 lei pentru perioada incapacității temporare de muncă nu are la bază suport legal și necesită a fi respinsă integral, deoarece acesta este beneficiar de indemnizație de incapacitate temporară de muncă în concordanță cu normele legale menționate mai sus, iar încasarea suplimentară a salariului ratat pentru aceiași perioadă constituie o îmbogățire fără justă cauză.

81. Totodată, reclamantul, în temeiul art. 118 *Cod de procedură civilă*, care prevede că, fiecare parte trebuie să dovedească prin probe pertinente și concludente pretențiile pe care le invocă, nu a prezentat probe care confirmă pretenția privind încasarea venitului ratat, precum și nu a calculat diferența dintre venitul care urma a fi obținut la locul de muncă și îndemnizația privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate primită, fiind cu domiciliu în Republica Moldova și România. Mai mult, în temeiul răspunsului eliberat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nr.35/13 – 10461 din 18 noiembrie 2025, **********, în perioada 01 octombrie 2024 – 10 martie 2025 a traversat frontiera Republicii Moldova Leușeni, Sculeni, iar în perioada cînd a fost în incapacitate de muncă – de trei ori.

82. În aceste circumstanțe, pretenția menționată nu are la bază suport legal și necesită a fi respinsă integra or, încasarea suplimentară a salariului ratat pentru aceiași perioadă constituie o îmbogățire fără justă cauză, or potrivit art. 118 *Cod de procedură civilă*, fiecare parte trebuie să dovedească prin probe pertinente și concludente pretențiile pe care le invocă.

83. Instanța de judecată de asemenea reține că în cadrul *Hotărârii CtEDO, Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994,* Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat. În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, în care se menţionează că, obligaţia instanţelor de a-şi motiva hotărârile nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate. Se atestă că, alte argumente pertinente și importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

84. Potrivit art.82 *Cod de procedură civilă,* cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

85. Conform art. 83 alin. (2) *Cod de procedură civilă*, în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform *Legii taxei de stat*.

86. Materialele cauzei atestă că prin bonul de plată cu seria GL nr. 324853 din 21 mai 2024 *(f.d. 49)* s-a încasat suma de 5 000 de lei de la ********** în beneficiul avocatului Guțu Valentin, cu destinația plății pentru apărarea interesele în judecată.

87. Instanța reține că reclamantul ********** a fost reprezentat în procesul civil intentat de către avocatul Guțu Valentin, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.2166905 din 21 mai 2024 *(f.d. 25).*

88. Deși la materialele dosarului s-a omis să se anexeze un raport cu privire la lucrul efectuat în calitate de avocați în cauza respectivă, în care să fie descrise suficient de detaliat acțiunile întreprinse și timpul cheltuit, totuși se observă că avocatul Guțu Valentin a acordat asistență juridică reclamantului prin redactarea cererii de chemare în judecată și administrarea probatoriului, reprezentarea în ședințe de judecată.

89. Totodată, instanța de judecată reține că acțiunea înaintată nu este de o complexitate sporită, obiectul litigiului nefiind o noutate – repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, iar problemele ridicate în fața instanțelor de judecată nu sunt dificile, mai mult ca atât, nu a fost necesară aptitudini sau cunoștințe speciale necesare pentru a acorda asistență juridică.

90. Prin urmare, cheltuielile de asistență juridică estimate de avocatul Guțu Valentin în sumă de 5 000 lei nu sunt reale, rezonabile și nici necesare. Cuantificând timpul utilizat de avocat și reieșind din faptul că litigiul nu prezintă complexitate sporită, nefiind necesare cunoștințe aprofundate în domeniu, instanța de judecată consideră rațional și echitabil a încasa suma de 4 500 (patru mii cinci sute) lei 00 bani, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretențiile se respinge ca fiind neîntemeiate.

91. Totodată, din materialele cauzei se desprinde că reclamantul **********, a suportat cheltuielile de judecare a pricinii pentru notificarea pârâtului în mărime de 37 (treizeci și șapte) lei 00 bani, fapt confirmat prin chitanța de plată nr. 11236870, bon nr. 0084 din 07 iunie 2024 *(f.d. 26)* și taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei 00 bani, fapt confirmat prin ordin de încasare a numerarului nr. 35487349 din 01 noiembrie 2024.

92. Având în vedere că, acțiunea reclamantului cu privire la repararea prejudiciului material cauzat prin contravenție a fost admisă parțial, instanța de judecată va încasa de la ***** ***** în beneficiul lui **********, cheltuielile de judecată constituite din: taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei 00 bani achitată la momentul depunerii cererii de chemare în judecată și cheltuieli poștale în mărime de 37 (treizeci și șapte) lei 00 bani.

93. Conform prevederilor art. 98 *Cod de procedură civilă*, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată

reclamantul a fost scutit, se încasează de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

94. În baza Anexei 2, pct. 1.1.4. din Legea taxei de stat nr. 213/2023, se scutesc de taxa de stat și de taxa de timbru reclamanții în acțiunile privind repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune și/sau contravenție.

95. Iar art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 213/2023 statuează că, tarifele taxei de stat se stabilesc la următoarele cuantumuri: 1) pentru cererile de chemare în judecată, cererile reconvenţionale, cererile de intervenţie principală, cererile de apel, cererile de recurs, cererile de contestare a actelor şi acţiunilor executorului judecătoresc, precum şi pentru cererile de eliberare de către instanţa de judecată a copiilor (duplicatelor) de pe documente: 1.1.2.) pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acţiunii este de 5 001–50 000 lei, după formula 250 lei + 4% din valoarea acţiunii care depăşeşte 5 001 lei.

96. Reieșind din normele sus-menționate, instanța va dispune încasarea din contul pârâtului ***** ***** în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 558 (cinci sute cincizeci și opt) lei 81 bani, de plata căreia reclamantul a fost scutit prin efectul legii la depunerea acțiunii în judecată.

97. Reieșind din cele sus menționate, analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părților, instanța consideră necesar de a admite parțial acțiunea înaintată de avocatul Guțu Valentin, în interesele reclamantului ********** împotriva lui ***** ***** privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, a salariului ratat, compensarea cheltuielilor de judecată.

98. În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 243 *Cod de procedură civilă*, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Guțu Valentin, în interesele reclamantului ********** împotriva lui ***** ***** privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție, a salariului ratat, compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la ***** *****, IDNP: ***** în beneficiul lui **********, IDNP: ***** prejudiciul material cauzat prin contravenție în mărime de 6 471 (șase mii patru sute șaptezeci și una) lei 30 bani; prejudiciul moral cauzat prin contravenție în mărime de 10 000 (zece mii) lei 00 bani; cheltuielile de judecată, constituite din: cheltuieli poștale în mărime de 37 (treizeci și șapte) lei 00 bani, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4 500 (patru mii cinci sute) lei 00 bani, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei 00 bani. În total, 21 208 (douăzeci și una mii două sute opt) lei 30 bani.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la ***** *****, IDNP: *****, în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 558 (cinci sute cincizeci și opt) lei 81 bani.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Tatiana SÎRCU**